

de Snisser courant

Deze nieuwsbrief verschijnt vier keer per jaar en wordt verspreid in en rondom Ossensisse en Zeedorp, met als doel een bijdrage te leveren aan de onderlinge betrokkenheid van de bewoners.

Jaargang 15 - nr. 3 - juli 2020
pagina 1 van 4

pagina 2
Kastanjeboom
Snissenjèr Ann Verschueren

pagina 3
Nieuwbouw bij De Molenburg
Dorpsagenda

pagina 4
Dorpsraad
Op de Snis in coronatijd

Belgische mijmeringen in coronatijd

Half maart: de internationale media staan bol van berichten over een pandemie. De ongerustheid stijgt. Alle overheden willen de volksgezondheid beschermen. In de ochtend van 16 maart meldt de website van de PZC, dat alle buurtbussen van de weg worden genomen. Het besmettingsgevaar in de kleine busjes voor 8 passagiers is te groot. Maar ook de busverbinding lijn 19 tussen Hulst en Breda wordt gestaakt.

Grenzen dicht

17 maart: Mark Rutte spreekt de Nederlandse bevolking toe en kondigt aan dat de regering opteert voor een gecontroleerde groepsimmunititeit. Op 18 maart begint België met een strenge lockdown.

En de zuiderburen zijn bang; zij vrezen dat de tactiek met de groepsimmunititeit zal leiden tot meer doden dan met een strikte lockdown. Op 20 maart sluit België de grenzen voor alle niet-essentiële verplaatsingen. Plots kunnen Zeeuws-Vlamingen niet meer naar Breda via België. Goedkoop tanken in België kan ook niet meer.

Aan beide kanten van de grens ontstaat veel onzekerheid, frustratie, angst, maar ook creativiteit: de bakkerij van Frans Otto in Koewacht ligt in België, op 20 meter van de grens. Maar Nederlanders uit Koewacht mogen er niet naar toe! De bakker zet dan maar een vaandel van zijn zaak aan de grensblokkade en pendelt over en weer om zijn dorpsgenoten hun dagelijks brood te leveren óp de grens.

Tweede-verblijvers naar huis

Tegen einde maart geraken de intensive care-afdelingen van vele ziekenhuizen overbelast. Veiligheidsregio Zeeland beslist dat alle tweede-verblijvers moeten terugkeren naar hun eerste verblijf. Overnachtingen worden vanaf maandag 30 maart verboden.

De overheid oordeelt immers dat de capaciteit van het zorgsysteem in Zeeland niet volstaat om de eigen inwoners plus eventueel besmette en zieke tweede-verblijvers op te vangen. Onder andere de Belgen op de Snis en Zeedorp moeten hun biezen pakken. Enkel doen dat niet.

We missen jullie #inulst

Veiligheidsregio beslist dat vanaf 1 mei de eigenaars opnieuw mogen terugkeren en overnachten. Goed nieuws, maar België is nog steeds op slot! In Hulst beseft men dat maar al te goed: op 9 mei vliegt een sportvliegtuigje rond het middaguur langs de grens. Het trekt een spandoek met de tekst 'We missen jullie #inulst'. Het is duidelijk: de Belgen missen Hulst en Hulst mist de Belgen.

Op 15 juni zijn de grenzen weer open. Veel mensen zijn blij! Het samenleven op de Snis kan weer hervatten, zij het met de nodige 'social distance'.

Uilskuikens

Ransuilen in de Dorpsstraat

Afgelopen winter signaleerden men 8 ransuilen op een slaappleats in de kern van het dorp. Vaak in de tuin van Ed en Linda van Hecke. Op initiatief van de Roofvogelwerkgroep van natuurbeschermingsvereniging De Steltkluut werd bij hen in een boom een rieten mand als nest gehangen. Daarin ging een koppeltje ransuilen broeden. De overige uilen verdwenen naar andere broedplaatsen. Rond 18 mei werden er 3 uilskuikens geboren. Zij blijven veelal zo'n 4 weken in het nest. Dit is het moment waarop ze geringd worden. Dat gebeurde op 3 juni door 4 vrijwilligers van De Steltkluut. Veilig hangend in een klimtuigje klom 1 van de vrijwilligers de boom in. Hij ontdekte dat er zelfs 4 kuikens waren. Hij pakte ze, deed hen in een rugzak en bracht ze naar beneden. Daar werden ze geringd en werd, om de leeftijd precies te berekenen, de vleugel-lengte gemeten. Daarna werden de kuikens weer veilig in het nest gezet. Als ze 5 weken zijn gaan de kuikens als takkelingen de buurt verkennen. Hoe ouder ze worden hoe verder ze gaan. Wellicht heeft u ze ook bij u in de tuin gezien.

Kastanjeboom

Hoe oud de boom is, dat weet niemand. Iedereen die op Snis woont, weet niet beter dan dat die er staat. We hebben het over de kastanjeboom in de bocht van de Dorpsstraat. Tegenover de ingang van het schoolpadje. De boom is onderdeel van het kerkhof, heeft generaties overleefd, maar nu komt het einde in zicht.

De boom is al enkele jaren ziek. Deskundigen hebben er naar gekeken. En verder afwachten heeft geen zin. De boom komt niet terug in leven. Hij vormt zelfs een gevaar voor de omgeving. Takken breken spontaan af. Deze zijn tot nu toe, gelukkig zonder schade, tussen de zerken terecht gekomen. Daarnaast vormen ze ook een gevaar voor de verkeersveiligheid. De kapvergunning voor de oude kastanjeboom is aangevraagd en ondertussen ook verleend. Nu is het afwachten tot het broedseizoen voorbij is en de aannemer tijd heeft. Gelukkig blijven er nog twee gezonde exemplaren over.

Zeeuws

Ij oi gene rooie kluit mir
(even hardop lezen)

Hij was helemaal blut

Colofon

Frequentie: 4 x per jaar 200 stuks
 Verspreiding: Ossensisse/Zeedorp
 Correspondentieadres: Lageweg 8,
 4589 KW Ossensisse
 Redactie: Margo Hermans, Peter Hiel,
 Annemiek Hamelink, Jacques Serrure
 Vormgeving: Margo Hermans
 Fotografie: Karin Driessens
 Redigeren: Petra Schelle
 Bezorging: Jacques Serrure
 Website: Arga Moree
 Volgend nummer: half oktober 2020
 Sluitingsdatum kopij: 1 september 2020
 E-mail: snisser@ossensisse-zeedorp.nl
 Exemplaren bij Café 't Schallemaaj en
 Hof ter Nesse in Ossensisse en bij
 bibliotheek en Woonzorgcentrum
 Antonius in Kloosterzande. De Snisser
 Courant digitaal, dus via e-mail,
 ontvangen? Stuur dan een e-mail naar:
snisser@ossensisse-zeedorp.nl.

Snissenjèrs

Ann Verschueren

Ann woont sinds haar 15de op de Snis met een onderbreking van een jaar of 15. Sinds september 2019 woont ze samen met haar moeder in een nieuwbouw huis aan de Weststraat.

Tot 1992 woonde Ann in hartje Antwerpen waar ze geboren en getogen is. In dat jaar overleed haar opa na een lang ziekbed. Haar moeder had haar vader, Ann's opa, verzorgd en om die zorgen helemaal achter zich te laten volgde de familie het advies van een buurvrouw om een huisje in Zeedorp te huren. Daar hebben ze een jaar gewoond. Ann bleef gewoon naar de middelbare school gaan in Antwerpen. Zij reed met haar vader mee die er toch ook voor zijn werk heen moest.

Na een jaar besloten haar ouders, samen met haar, om een huis te kopen. Dat werd een huis aan de Lageweg in Ossensisse. Ann ging na de middelbare school studeren voor tolk Duits en Italiaans. Tijdens haar studie werkte Ann voor onder andere de wereldtentoonstelling in Duitsland en de Floriade in Nederland. Ze had de smaak te pakken om een andere cultuur op te willen snuiven en solliciteerde, nadat ze afstudeerde, in de Randstad. Ze werkte als tolk en later als personal assistant bij onder andere Thomas Cook en TNT. In 2012 begon het te kriebelen en wilde ze iets anders.

Als kind zei ze vaak dat ze wilde wonen waar het altijd mooi weer is. Als je dan ook nog vloeiend Italiaans spreekt, dan is de keuze voor Toscane in Italië zo gemaakt. Ze vond er een huis waar ze een B&B begon. Drukke zomers met hele lange dagen en lange stille winters volgden. Na 4 stille winters had Ann meer dan voldoende rust gevonden en alle boeken die ze ooit wilde lezen waren uit. Ook is het als vrouw alleen niet vanzelfsprekend om op het Toscaanse platteland aanvaard te worden. Ze keerde terug naar Nederland en al snel wist ze: ik wil gewoon terug op de Snis wonen in de rust. Ze kwam niet alleen terug. Haar Siciliaanse hond Bonnie nam ze mee.

Ze vond binnen de 2 weken werk bij North Sea Port waar ze ondertussen alweer 4 jaar werkt. Ze hielp mee de fusie met de haven van Gent in goede banen te leiden en nu dat rond is werkt ze bij dat bedrijf bij personeelszaken in Terneuzen.

Haar ouderlijk huis aan de Lageweg was wel wat klein om samen met haar moeder te delen. Met die reden werden er plannen gemaakt om een nieuw huis te bouwen aan de Weststraat. Ze ontwierp het huis zelf, samen met haar moeder. Nu, na ruim 3 jaar plannen maken en bouwen, wonen ze er met veel plezier en kijken er naar uit dat ook de tuin vorm krijgt, de kers op de taart.

Naast al de tijd die in de nieuwbouw kroop, bleef er niet veel vrije tijd over. Wel werd en wordt er graag tijd gemaakt om met Bonnie even uit te waaien aan de dijk. In de stad zou ze niet meer willen wonen en in Antwerpen komt ze nog zelden. In Hulst en Terneuzen is meer dan genoeg kunst en cultuur op te snuiven en is het ook fijn winkelen. Die mix zorgt ervoor dat Ann hier met veel plezier woont. Een plezier dat ze sinds een maand of 5 graag deelt met Yves.

Gluren bij de burens

Nieuwbouw bij De Molenburg

Je kan er niet om heen als je de Snis binnenrijdt of verlaat: grote hopen grond en veel bedrijvigheid op De Molenburg bij de familie Jansen! De Molenburg breidt uit; daar wilden we wel wat meer over weten!

Het is weer al een hele tijd geleden dat Corné en Marja Jansen, samen met hun 3 jonge kinderen, neerstreken op 'de boerderij van Wolfert' net voor d'n Walenoek. Ze startten toen op de Snis een succesvol veeteeltbedrijf en nu bijna 20 jaar later wordt de boerderij klaargemaakt voor de volgende generatie. Destijds begonnen met ongeveer 70 koeien, zal straks de boerderij verder kunnen groeien naar een aantal van 135. Bijzonder is dat al deze koeien voortkomen uit de eigen kweek. De afgelopen jaren heeft de familie daar hard voor gewerkt. Niet alleen vooraf met een enorme papierwinkel, maar ook met een tijdelijke 2e schuur onder de rook van Hengstdijk. Hier staat nu het jongvee, dat steeds na het kalven verder wordt doorgeschoven naar de koeienafdeling. Voor de leken onder ons: ga er maar aan staan, want het is hard werken in de veehouderij. Melken en voeren kost al ongeveer een werkdag. Daarnaast elders een aparte schuur met jongvee bijhouden. En dan nu ook nog eens een stal bouwen. Het zorgt dan ook even voor een drukke tijd bij de familie Jansen. Maar ze zijn een echt familiebedrijf, met passie voor het vak, waar ook Rick en Stef graag een handje bijsteken. Een nieuwe schuur bouwen is tegenwoordig meer dan alleen even wat spanten zetten en een dak erop. Het belangrijkste begint namelijk al onder de grond, waar een mestopslag komt te liggen. Hier kan tot 9 maanden voorraad worden opgeslagen. Vervolgens wordt deze mest in het bedrijf weer terug benut of lokaal afgezet. Dat dit voor een gezonde Snisse polder zorgt, blijkt wel uit het feit dat tot 6 keer per jaar gras geoogst kan worden. De schuur wordt daarnaast diervriendelijk en milieuvriendelijk gebouwd en voorzien van de modernste snuffjes die het welzijn van de dieren ten goede komt. Onder het motto van Corné: "Als de dieren het goed hebben, is het voor ons ook goed". Zo komt er tussen de muren en het dak een speciaal zeil, dat voor de nodige ventilatie zorgt in de stal en met behulp van sensoren meer open of dicht gaat. Op deze manier is het zomer en winter aangenaam voor de dieren. Ze worden daarbij gestald op een matras met zaagsel en de boxen in de nieuwe stal worden ruimer dan standaard nodig is. De ondergrond waar ze komen te staan, wordt een ecovloer van kunststof en rubber. De koeien zullen overigens nooit in de poep komen te staan dankzij alle inspanningen van de nieuwste bewoner op De Molenburg: poetshulp 'Frits'. Frits kijkt ook al niet op een uurtje werk, want het is een soort van robotmaaier die constant streeploos tussen de koeien door de stalvloer schoon veegt. De huidige schuur meet 45 meter en wordt bijna verdubbeld naar 85 meter lengte. In de nieuwe schuur komen dus straks niet alleen koeien bij, maar ook het jongvee van 'Usdijk' krijgt hier ergens in het najaar zijn plekje. Verder komt er zelfs een heuse kraamkamer. Met de nieuwste snuffjes en de kennis van Rick en Stef, die nu allebei een diploma van een studie in de veeteelt op zak hebben, staat hier straks een hypermodern veeteeltbedrijf dat klaar is voor de toekomst en waar men met recht trots op kan zijn!

Dorpsagenda

Hof ter Nesse

Startdatum activiteiten onbekend

Ma 18.30u De Scheldestappers

Ma 20.00u Qigong-Taiji

Di 19.30u Bodyfit

Wo 20.00u Les Country Dance

Do 14.00u Prijskaarten bieden & jokeren

2^e+4^e vrijdag 10.00u Dorpskamer

Juli

Geen activiteiten wegens Corona

Augustus

Geen activiteiten wegens Corona

September

Geen activiteiten wegens Corona

Oktober

Geen activiteiten wegens Corona

Inlichtingen en verhuur: 0114 682869 of www.ossenisse-zeedorp.nl/index.php/dorps-huis-hof-ter-nesse

Café 't Schallemaaj

Tot nader order geen activiteiten

Wo 20.00u Koor De Hoge Noo(d)t

Noodnummers

Politie 09008844 / 112

Alarmcentrale 112 / 0118 414444

Huisartsenpost 0115 643000

Omroep Zeeland radio (rampenzender)

kabel 87,6 mHz / ether 87,9 fm

AED-slot nummers (Hof ter Nesse)

Peter Rottier / Jeanneke Aerts

0114 682869 / 682734

Ineke Elbers 0114 681931

Nicol de Waal 0114 683576

Lidy de Koster-Reijns 0114 681551

Sjef Boeij 0114 681928

Dorpsraad
Ossenisse - Zeedorp

Ruimte op de Snis

Het is erg fijn om in deze coronatijd hier op de Snis te wonen. We hebben een grote ruimte, waarin wij ons vrij kunnen bewegen. Zeker ook voor de kinderen heel plezierig.

Op straat elkaar tegenkomen en even vanuit de verte wat contact houden was ook fijn. Natuurlijk is het voor de meesten van ons weer heerlijk dat het gewone leven met gepaste afstand weer een beetje op gang komt. Er komt weer leven op de Snis.

Hulst Voor Elkaar startte met beweeglessen op woensdagochtend en organiseerde in het kader van Klein Geluk een optreden van Frans Verwilligen op het pleintje. Dit inspireerde Lenno Spaans, André Fluit en Jan Huisman om ook op te treden. De regen zorgde voor een aparte sfeer. Onder de paraplu's genoot het publiek.

Ook de Scheldestappers op maandagavond en de Groene Vingers op woensdagavond gaan weer door. Op het pleintje op een bankje genoten de mensen regelmatig met elkaar van de avondkoelte. 't Schallemaaj is weer een beetje open, er kan alweer muziek gemaakt worden en we kunnen er weer eten. Na maanden komen we weer bij elkaar en dat is een verademing. Nu nog even blijven nadenken over wat wel en niet verstandig is; voorlopig zijn we nog niet van het virus af.

Op verzoek van enkele bewoners heeft Hulst Voor Elkaar Nordic Walking stokken geregeld. Binnenkort zullen zij daarvoor een gastles geven. Via de website en facebook houden wij jullie op de hoogte.

Keuken een stapje dichterbij

Het VSB-fonds heeft onze aanvraag voor de renovatie van de keuken goedgekeurd! De gemeenteraad zal in zijn vergadering van juli beslissen over een voorstel van het College over het garant staan voor een mooi bedrag. Voor deze renovatie zal namelijk ook wat achterstallig onderhoud moeten worden gedaan. Nu is het wachten op het antwoord van het Oranjefonds en we kunnen van start. Houd Facebook of de website in de gaten: we hebben weer vrijwilligers nodig voor het slopen van de oude keuken.

Vakantie in eigen omgeving

Op de Snis in coronatijd

We dromen soms van verre reizen in de zomervakantietijd. Door de wereld waarin we nu leven zoeken we het dit jaar dichterbij huis.

Je wordt 's morgens wakker en hoort de boten al stampen op de Schelde. Besluit er vroeg uit te gaan en een ronde te wandelen rond 'D'n Oek'. De zon komt als een gouden bol over de Oostdijk. In de Weststraat kom je al vroege wandelaars tegen met hun hond. En zoals het op de Snis betaamt, groet iedereen elkaar goedemorgen. Hier word je gekend. Je haalt vers gebakken broodjes op in de Polderhoeve en op je ronde vind je bij een boerderij op het Zeedorp vers gelegde eieren.

Wanneer de rest van de familie ontwaakt staat er al een geweldig ontbijt klaar op het terras achter in je tuin. De krant van je burens zit al in je eigen bus. Na het ontbijt staan de fietsen klaar voor een rondje 'Zoute kant'.

Als je linksom aan het Zeedorp gaat: de koffie met wat lekkers smaakt prima tijdens de stop aan De Griete. 's Middags ga je naar het Putjesstrand, waar een zeehond de boel komt verkennen.

De wereld 'van verre oorden' waar we dit jaar dus niet naar toe gaan, glijdt aan je voorbij. Met de app Marine Traffic kom je er achter dat de ene boot vanuit Japan of de andere richting Hamburg, precies voor jouw handdoek passeert. De golvenpartij die zulke boten teweeg brengen, brengt nog meer plezier bij de talrijke kinderen die het Putjesstrand als een paradijs ervaren. Onderweg terug naar huis krijg je dorst en strijk je neer op het terras van De Zeemeeuw voor een koude pint en - het is immers vakantie - een heerlijk ijsje.

Thuisgekomen heb je geen zin om te koken, dus strijk je neer bij 't Schallemaaj waar wat lekkers voor je wordt getoverd in de pan. Onder de kerktoren geniet je van een heerlijke buitenlandse maaltijd (!) op See's wijze.. Het voelt als thuiskomen, want ieder die je hier aantreft is gelijk. Je maakt nieuwe vrienden, net als op een vakantie... Voldaan rol je in bed.

De andere morgen lonkt de zon alweer en is het tijd voor het Ommetje van de Snis. Je loopt langs wuivende graanvelden in de Langeweg, die hun laatste weken tegemoet gaan. De leeuwerik hangt in de lucht, je hoort 'm wel maar kan 'm niet ontdekken. Door het kerkepadje geniet je van de bloemenpracht en je rust uit op een bankje bij de put. Eenmaal op Ondersteboven staat vers appelgebak voor je klaar.

's Middags sluit je aan bij het suppen tussen de platen en legt aan bij Perkpolder, waar een buitenlands zwaar biertje je 'Bar Goed' smaakt. Je besluit geen tweede te nemen, want je sup moet ook nog terug aan de Prinsenvout komen.

's Avonds sluit je aan bij de barbecue van je burens die dan wel niet op de camping staan, maar een heel jaar lang je beste maten zijn. Geniet dus van deze tijd op eigen grond, denk aan onze locals en steun hen.

